

Garaža, senik, nova hiša. To je značilnost Želimelj, kjer je večina prebivalcev dopoldne v službi, popoldne pa v hlevu in na polju.

Lani so pričeli obnavljati cesto od Želimelj do Pijave gorice. Že letos pa se je vdrl del tega cestišča (na sliki). Je vzrok v slabi kvaliteti?

V KS ŽELIMLJE

Načrt naj bi rešil večino težav

Krajevna skupnost Želimlje šteje 295 krajanov. Poleg Želimelj sta tu še zaselka Skopačnik in Klada. Vsi ležijo v dolinici, katere ustje se prične nekje na pol poti med Igom in Pijavo gorico. Barjanski »zaliv« se vleče nato proti Turjaku.

V krajevni skupnosti sta le dva usmerjena kmeta. Vsi drugi prebivalci so polkmetje in uslužbenci. Na delo se vsak dan vozijo na Ig, v Ljubljano in še kam. Popoldan jih doma čaka delo na polju in v hlevu, tako, da za kaj drugega skorajda ni časa.

»Pred sedmimi leti, ko sem bil izvoljen je bilo tu še 350 prebivalcev. Mladi pa so vse bolj odhajali, saj krajevna skupnost ni imela zazidalnega načrta. No, stvari se počasi urejajo in prav te dni imamo zazidalni načrt v javni razpravi,« je dejal Stane Škerjanc, predsednik sveta krajevne skupnosti. Prišel je ravno iz službe, ko smo ga obiskali. Ne da se kar tako in iz njega veje odločnost in v njem je trdna odločnost, da bo po svojih močeh prispeval k uresničitvi zastavljenih načrtov. Težko je delati, saj nimajo niti najosnovnejših pogojev.

Vsi organi in družbenopolitične organizacije krajevne skupnosti se sestajajo po zasebnih hišah. Velikokrat si pomagajo tudi s prostori podružnične osnovne šole, ki jim gre rada »na roko«.

Stane Škerjanc: »Urbanistična ureditev kraja bo podlaga za nadaljnje delo.«

1956 leta so dobili električno energijo. Tako kot takrat, imajo tudi danes le en transformator. Vendar takrat so imeli v vsaki hiši le po nekaj žarnic in kak radio, danes pa so povsod številni stroji in aparati. Električna napetost pa je za tako potrošnjo prešlaba in že letos bi radi izboljšali trenutno stanje.

Pet let so zbirali dvoodstotni krajevni samoprisepek za posodobitev ceste. Lani so jo razširili, pa se je že vdrla na poti proti Pijavi gorici. Zgornji sloj nenehno uničujejo vozila, asfaltne prevleke pa še vedno ni. Upajo, da jo bodo dobili letos. Tako prahu ne bo več toliko.

Ker krajanov ni veliko, tudi ne morejo zbrati kakšno pomembnejšo vsoto s katero bi lahko odločneje krenili po poti razvoja.

Vodovod so zgradili, vendar je njegova zmogljivost premajhna in v Želimljah je 10 hiš brez tekoče vode. Letos naj bi pljunili v roke, zavihteli krampe in lopate ter poskrbeli, da tega ne bo več.

V Želimljah imajo 10 telefonov. Če bi hoteli povečati to število, bi morali zamenjati kabel. Za to pa bi potrebovali dva nova milijona dinarjev. Jasno, da jih nimajo kje vzeti.

Dvorano za kulturne prireditve so že pričeli obnavljati, vendar je zima preprečila nadaljnje delo in nadaljevali bodo spo-

mladi. Trenutno so amaterji v šoli. Denar za obnovo imajo že zbran. Vsako leto so pripravili kako novo igro, le lani je ni bilo. Letos bodo imeli premiero ob otvoritvi prenovljenega doma.

Barje je pač močvirje. Kljub temu pa so lani skupaj s kmetijsko zemljiško skupnostjo meliorirali nekaj zemljišč. S tem naj bi nadaljevali tudi letos.

Okolica brez odpadkov je ponos kraja. Pogoj za to pa je urejeno odlagališče odpadkov. Pa ne odlagajo smeti vsepovsod le Želimeljčani. Tudi kdo drug še pripelje v dolino svoje odpadke.

Omenili smo že, da se večina krajanov vozi na delo v Ljubljano in drugam. Tudi srednješolcev in študentov, ki se vozijo v Ljubljano ne manjka. Kraj pa je na žalost slabo povezan z avtobusnimi linijami. Pomagajo si tudi s šolskim avtobusom, a kaj ko ta med počitnicami ne vozi. Pestijo jih predvsem večerne proge avtobusov. Prizadevajo si, da bi tudi to vprašanje razrešili.

»Pogoj za razrešitev večine teh vprašanj pa je urbanistična ureditev kraja. Le ta bo podlaga za vse nadaljnje delo. Ko bo sprejet zazidalni načrt, ki ga obravnavamo, bo mnogo lažje. Tudi mladi bodo veliko raje ostajali v kraju, kjer bodo vedeli, kje lahko zidajo in kako bo urejen,« je ob koncu pomenka pribil Stane Škerjanc.

IVO BREČIČ

LJUBLJANSKO BARJE IZ POZABE (2)

Dovolj prostora in možnosti za intenzivno kmetijstvo

Vodnogospodarski načrt za novo srednjeročno obdobje 1981–1985 je mogoče postaviti kot prvo fazo sistematičnega pristopa k urejanju Ljubljanskega barja. V tem načrtu si je vodno gospodarstvo zastavilo nekaj osnovnih ciljev in tudi nalog, kako najučinkoviteje reševati težave, ki so povezane z barjansko pokrajino in tlemi. Tako je ena od nalog, kako zavarovati območje severno od načrtovane južne obvoznice Dolgi most–Rudnik pred poplavami. To območje je namreč v celoti namenjeno urbanizaciji in gradnji industrijsko-komunalnih con. Z

zavarovanjem pred poplavami bi urbanistične načrte lahko izpolnili, zavarovati pa je treba tudi že obstoječe objekte. To bi dosegli z gradnjo zadrževalnika na povodju Gradašnice in regulacijo Malega grabna. Z regulacijo potoka Galjevec in odvodnih jarkov, vezanih na ta vodotok ter s postopno ureditvijo območja na Golovcu (tiste hudournike, ki dotekajo na barje) oziroma v Galjevec, je mogoče ta predel barja dokončno obvarovati pred poplavami.

Vse bolj aktualno postaja urejanje in s tem tudi vedno bolj intenzivno gospodarstvo na ob-

močju zahodno od Ljubljane – do zgrajene avtoceste Ljubljana–Vrhnika in to na celotni dolžini od Vrhnike do Ljubljane. Tako se postavlja sedaj vprašanje, kako najbolj učinkovito urediti ta predel barja, torej njegovo obrobje zahodno od avtoceste.

Pri vodnem gospodarstvu načrtujejo ureditev povodja Podlipšnice pri Vrhniki, kjer bi lahko za melioracijo usposobili okrog 600 hektarov zemljišča. Med pomembne naloge sodi tudi bolj intenzivna skrb in vzdrževanje primarnih in sekundarnih odvodnih jarkov na barju. S tem bi

seveda ustavili slabšanje kakovosti zemlje in omogočili večjo izrabo površin za kmetijstvo in gozdarstvo. Dokončna določitev, čemu bodo namenjene površine južno od Cornovca oziroma načrtovane južne obvoznice, bo izhodišče za določitev začasnih premostitvenih vodnogospodarskih ukrepov na tem območju – vključno z Gmajnicami, komunalno cono, gozdarskim projektom Ljubljanskih mlékarn in zahtevano individualno kmetijsko obdelavo. Pri tem pa moramo izpostaviti tudi vprašanje cone za odlaganje odpadkov.